

Teodor Pravický
Penzion se zvířaty
- Stavíme penzion

OBSAH

➔ Úvod

Kapitola 1 - Sharon potkává Bruce

Kapitola 2 - Všichni jsou pohromadě

Kapitola 3 - První den

Kapitola 4 - V pokoji je další nájemník

Kapitola 5 - Konflikt se zebrami

Kapitola 6 - V lese se děje něco divného

Kapitola 7 - Výprava

Kapitola 8 - Nový plán

Kapitola 9 - Něco se s tím děje

Kapitola 10 - Poslední den

Penzion se zvířaty - Stavíme penzion
(plná verze)

září 2016 - Teodor Pravický
www.teodorpravicky.com

Ilustrace - Iveta Autratová
www.ivetaautratova.com

Hotové knihy k dostání na:

www.ereading.cz/cs/autori/15627/teodor-pravicky

Web ke sledování připravovaných
knih:

www.teodorpravicky.com/docs/

Heslo ke čtení další připravované
knihy:

Zbohatlíci - Na ulici
- Billy Talent

Penzion se zvířaty - Stavíme penzion
- Gloria Estefan

ÚVOD

Jednoho dne byla vynalezena technologie trojrozměrného promítání. Od té doby si mohou lidé promítnout fyzicky mezi sebe do 3D kohokoliv a cokoliv.

Reklamy už na své zákazníky neblinkají ze zdí, ale procházejí se mezi nimi na ulici jako takzvané „hologramy“. Místo televize se v obývacích pokojích začalo odehrávat zvláštní divadelní představení a při volání se před lidmi promítá hlava volajícího.

Bruce Ding je podnikatel, který se rozhodl zariskovat a za všechny své úspory koupit a zrenovovat jeden starý penzion na okraji města. Jeho plán je dělat návštěvníkům holografickou show.

KAPITOLA 1

Sharon McArthurová je obchodní zástupkyně společnosti, která vyváží 3D projektory do celého světa.

Už dávno přestala vnímat jak se svět v poslední době změnil. Hologramy a umělá inteligence jsou úplně všude. Její pracovní diář organizuje umělá inteligence, její nákupy potravin provádí umělá inteligence, dokonce i velkou část řízení auta a vhodné místo k zaparkování provádí a organizuje umělá inteligence.

Jenže ne všechno je tak spolehlivé jako právě umělá inteligence. Právě stojí na okraji dálnice a kope vzteky do auta.

„Tak pojedeš, ty šrote?“

Znovu nasedá a zkouší nastartovat, bez výsledku. Už čtrnáct dní ji palubní počítač hlásí, že má při nejbližší příležitosti navštívit servis, nebrala ho však vážně.

Jede právě na schůzku s majitelem jednoho penzionu. Chce od ní koupit celkem osm set holografických projektorů jenom tak.

„A já stojím na dálnici.“ Kroutí hlavou Sharon.

Někdo ji volá. To je klient! Snaží se uvolnit a pousmát. Objevuje se před ní hlava Bruce Dinga.

„Slečno McArthurová, číšník se ptá, co si dáte k pití.“

„Omlouvám se, pane Dingu, ale stojím na dálnici a nemůžu nastartovat.“

Bruce zajímá kde přesně a aniž by ji dopověděl co chce udělat, přerušuje rozhovor. Sharon si není jistá, co si o tom má myslet. A tak volá odtahovou službu.

Asi po deseti minutách u ní už Bruce parkuje, snaží se přitom tvářit co nejvlídněji.

„Došel vám benzín? Myslel jsem, že se vám obchody daří.“

Sharon přijímá ironickou poznámku s úsměvem.

„Prostě to zrovna dnes začalo zlobit, sama tomu nerozumím.“

Podávají si ruce na uvítanou.

Bruce ji pro sebe hodnotí od hlavy až k patě, ale snaží se nedělat to moc okatě. Sharon je černovlasá mladá žena s pěknými dlouhými nohama. Bruceovi připadá, že má trochu uječený hlas, i když možná jen proto, že cítí peníze.

Bez dalšího zaváhání ji zve na projížďku do restaurace, aby tedy mohli začít s obchodem.

Oba jsou už pohodlně usazeni u stolu, číšník jim přinesl pití a přijal objednávku. Obchodní zástupkyně Sharon si dává malý salát, klient Bruce hovězí steak se spoustou kukuřice a hranolky. Oběd platí ona.

„Musím vám říct, že tak velká objednávka je i na

naše poměry dost neobvyklá." Pronáší Sharon.
„Můžu se zeptat jaký je váš obchodní plán?"

Bruce pokládá na stůl tablet. V prostoru se před nimi objevuje model dvoupatrového penzionu se čtyřmi pokoji, recepcí a společenskou místností.

„Chápu, navíc jak vidíte, můj penzion ani není velký. Jenže o to víc legrace si v něm klienti užijí, hlavně tedy asi děti."

Model se rozkládá na několik částí a každá místnost je obsypána desítkami červených bodů.

„Nesmíme vynechat jediný kout. Projektory budou všude." Pokračuje Bruce.

Sharon se směje.

„Můžu se zeptat, k čemu vám to všechno bude?"

Bruce nasazuje pyšný výraz.

„Představte si, že si vyrazíte s rodinou na výlet a budete chtít zažít něco zajímavého nejenom přes den, ale taky ráno při snídani nebo večer než půjdete spát."

Sharon už tuší kam asi míří, tváří se přitom chápavě. Ve skutečnosti je atrakce s hologramy známá obchodní strategie a používá se čím dál častěji. Samozřejmě mu však nechce kazit iluze, že nevymýšlí nic nového.

Bruce mezitím pokračuje.

„Když jsem byl ještě malý, hodně jsme cestovali a já měl možnost navštěvovat různá místa. Jednou jsme přijeli do hotelu, kde se děly divné věci. Postel se s vámi začala točit, sluchátko telefonu se samo zvedlo a na záchodě, ještě než jsem rozsvítil, jakoby si uvnitř někdo povídal."

„Dům hrůzy, to znám." Reaguje Sharon.

Číšník přináší jídlo. Naštěstí se má Sharon konečně čím zaměstnat, Bruce ji už začíná nudit.